

РЕШЕНИЕ

№ 642

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **870** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на адв. Е. Б.-М., упълномощен представител на Commissao De Viticultura Da Regiao Dos Vihnos Verdes, с адрес: rua da Restauracao, П. срещу Решение № РС-153-1/11.11.2022г. на председателя на Патентното ведомство /ПВ/ на Република България /РБ/.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречието му с материалноправните разпоредби на Закона за марките и географските означения /ЗМГО/. Оспорва се изводът, че марка CASA V. 1908 не ползва пряко или косвено по-ранното наименование за произход VINHO V., тъй като не отговаря на елементарния анализ на сравнение на знаците. Сочи се, че освен словният елемент V., който няма смислово значение за българския потребител и има отличителност, останалите елементи в сравняваните знаци имат описателен характер и не могат да им придадат отличителност. Посочва се също, че органът неправилно приема и че не е налице злоупотреба по смисъла на чл.103, §2, б.“б“ от Регламент /ЕС/ №1308/2013, тъй като включването на думата verde в състава на марката и присъствието на елементите CASA и 1908 дават основание да се счита, че марката представя неверни указания за географския източник на заявените стоки, в резултат, на което се възползва от възприеманото качество на защитеното наименование за произход Vinho V.. Посочва се също, че потребителите ще осмислят марката като Винарна за вино V..

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител. Представени са писмени бележки. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът чрез упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмено становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Саут пойнт“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място] с упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмена защита. Прави искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Марка с рег.№ 108590 CASA V. 1908, комбинирана е заявена на 25.04.2019г. и регистрирана на 23.06.2020г. за стоки и услуги от класове 33, 39 и 43 на МКСУ, както следва: клас 33: алкохолни напитки, с изключение на бира; алкохолни продукти за приготвяне на напитки; клас 39: транспорт; опаковане и съхраняване на стоки; организиране на пътувания и клас 43: ресторантьорство; временно настаняване. Марката е със срок на действие до 25.04.2029г. и е със защитени цветове: бял и черен, и изображение /без графичния елемент/:

CASA
V.
1908

Изразът „CASA V.“, е изписан на латиница, с главни букви. Отделните думи и комбинацията от цифри са поставени едни под други и образуват колона, от страни на която е изобразен фигуративен елемент, равен и на височина, и на широчина на словната комбинация, който представлява пресичащи се по средата под формата на окръжност четири линии, всяка започваща и завършваща със сфера, еднаква с тази в началото и в края на кръстосващите се ивици.

Съгласно данните от електронния регистър на Европейския съюз за географските означения „eAmbrosia“, поддържан от Европейската комисия, на 24.12.1991г. за продукта „вино“ от П. е регистрирано наименованието за произход VINHO V., вписано в регистъра на основание чл.107 от Регламент (ЕС) № 1308/2013г. като вече съществуващо защитено наименование за вино. Защитено наименование за произход се състои изцяло от словосъчетанието VINHO V., изписано на латиница.

VINHO V.

В ПВ на РБ е постъпило искане с вх.№ 154921-/6//11.11.2020г. /л.107/ от Commissao De Viticultura Da Regiao Dos Vihnos Verdes, П., за заличаване на регистрацията на марка с рег.№ 108590 CASA V. 1908, комбинирана. Искането е с правно основание чл.36, ал.3, т.1 във вр. с чл. 12, ал.8 от ЗМГО и се отнася до всички стоки и услуги от класове 33, 39 и 43 на МКСУ, за които е регистрирана марката. Искателят твърди, че е лице с правен интерес, тъй като представлява институция, натоварена с контрола, сертифицирането, популяризирането и защитата на наименованието. Представя информация за виното, означено като VINHO V. и за годината на утвърждаване на

региона Vinho V. като мястото на производство на едноименното вино. Позовава се на чл.103, параграф 2, б. а) и б) от Регламент (ЕС) № 1308/2013 - пряка или непряка търговска употреба, злоупотреба, имитация и позоваване и твърди, че в случая са налице тези предпоставки. Посочва, че процесният знак съдържа защитеното наименование за произход, чрез съществената му част V. и прави извод за търговска употреба поради това, че се експлоатира репутацията на наименованието VINHO V.. Излага аргументи за това, че атакуваната марка е имитираща и пресъздаваща географското означение предвид визуалната, фонетичната и концептуалната близост между марката и наименованието за произход. Коментира и думата „Саза“. Счита, че присъствието на географското означение в марката създава в потребителите впечатлението, че процесните стоки отговарят на характеристиките на продуктите със защитеното наименование. Намира, че стоките „алкохолни напитки, с изключение на бира“ са идентични на продукта с географското означение VINHO V., а по отношение на несходните стоки и услуги изразява становище, че поради репутацията на защитеното наименование те ще се свържат с качеството на стоката VINHO V.. Съображенията на искателя за експлоатацията на репутацията на географското означение се обосновава с думата V. в марката и защитеното наименование за произход, която води до асоциация на стоките и услугите на процесния знак с виното с регистриран географски произход и до придобиване от маркопритежателя на незаслужени ползи от качеството и известността на VINHO V.. Аргументирано е и становище, че за продуктите със защитеното географско означение ще възникнат негативни последици от свързването им със стоки, които не отговарят на съответната спецификация.

Искането за заличаване, ведно с приложените към него доказателства е изпратено на притежателя на марката с указания в двумесечен срок да подаде възражение. Маркопритежателят се е възползвал от предоставената му възможност и е депозирал възражение, с което е изразил становище за недопустимост и неоснователност на искането. Недопустимостта е обоснована с това, че искателят няма правен интерес от заличаването, тъй като не е нито притежател на защитеното наименование за произход, нито е вписан като негов ползвател, а и вече се е противопоставял на регистрацията на марката със същите мотиви. Във връзка с неоснователността се позовава на липсата на идентичност и сходство между марката и географското означение VINHO V., както и между стоките от клас 33 на МКСУ и продуктът „вино“, във връзка с който е защитено по-ранното наименование за произход. Счита, че дори терминът V. да се разпознае в притежаваната от него марка налице са други отличителни елементи, които водят до различно общо впечатление от двата знака и вероятност от объркване на потребителите няма. Застъпва теза, че потребителите няма да възприемат процесната марка със значението на „изба“, в която се произвежда вино с наименование Vinho V., тъй като изразите „Зелена къща“ /Casa V./ и „Зелено вино“ /Vinho V./ след сравнение не показват сходна семантика. Изразява и несъгласие с твърденията на искателя относно годината 1908, и за сравнението на услугите на марката със стоката, за която е регистрирано географското означение. Предоставя информация за възникването на идеята за създаването на изображението на марката, намира за неприложими посочените от искателя примери и Регламент (ЕС) № 1308/2013г. и приема, че няма основания за заличаване на регистрацията на процесната марка.

Искателят е уведомен за постъпилото възражение от притежателя на марката и с

писмено становище е оспорил аргументите на маркопритежателя, както за недопустимостта на искането, така и за неговата неоснователност. Пояснил е, че на 15.10.2019г. е възразил срещу регистрацията на атакувания знак по абсолютните забрани по чл.11 от ЗМГО, а с искането се е позовал на относителните основания за отказ по чл.12 от ЗМГО. Посочил е и, че не приема аргумента за съществуването на архитектурен обект - къща, в [населено място], защото направена от него справка е показала наличието и на други сгради в България, назовани като „Casa V.“.

Със заповед от 31.10.2022г. председателят на ПВ е назначил състав за изготвяне на становище за вземане на решение по искането /л.31/. Становище е изготвено на 04.11.2022г. от назначения състав.

С оспореното решение от 11.11.2022г., издадено на основание чл.76, ал.8 от ЗМГО, органът е приел, че искането е допустимо, тъй като искателят е легитимиран да го подаде предвид националното законодателство на П. да упражнява произтичащите от регистрацията на наименованието за произход VINHO V. права, както и поради това, че възможността за възражение от трети лица, които не са участници в производството по заявката, е обвързана с абсолютните основания за отказ, разписани в чл.11 от ЗМГО, а в случая по отношение на правото на искателя да подаде искане във връзка с чл.12, ал.8 от ЗМГО се дължи проверка единствено по чл.36, ал.5, т.1 от ЗМГО, което право не е било упражнено до подаване на искането.

Относно основателността на искането ответникът е приел следното: марка CASA V. 1908 не използва пряко или непряко по-ранното наименование за произход VINHO V. и не може да извика в съзнанието на потребителите географското означение, поради което последните няма да очакват, че процесите стоките и услуги ще имат съответното естество, качество или произход. При възприемането на термина V. винаги ще се търси връзка с предмета или явлението, което характеризира, тъй като той се употребява в речта, за да назове обектите чрез признака цвят. Така заложеният в комбинацията смисъл ще се разбере в неговата цялост и фокусът на внимание от цвета на обекта ще се прехвърли към самия него, формирайки представата за следването на напълно различен идеен замисъл: „зелена къща“ и „зелено вино“. В тази връзка твърденията на искателя за ролята на думата „CASA“ и годината „1908“ на фактори, засилващи асоциацията със защитеното географско означение, не са приети. Посочено е също, че няма основания да се смята, че наименованието „CASA“ /къща/ ще бъде разпознато от потребителите със значение, различно от общоприетото - постройка, в която живеят хора, както и че колкото и да е информиран и да влага високо внимание и лоялност при потреблението на стоки от категорията на алкохолните напитки, средният потребител едва ли ще притежава знание за годината на правното регламентиране и утвърждаване в П. на региона Vinho V. като мястото, където се произвежда вино със специфични характеристики. Въз основа на изложеното е прието, че не са налице формите на използване по чл.103, параграф 2, б. „а“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г., че не е изпълнен последният елемент от фактическия състав на чл. 12, ал. 8 от ЗМГО и че искането по чл.36, ал.3, т.1 във връзка с чл.12, ал.8 от ЗМГО е неоснователно.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 16.11.2022г. Жалбата е подадена на 16.01.2023г.

За изясняване на обстоятелствата по делото съдът допусна съдебно-маркова експертиза, изпълнена от вещото лице В. П.. Според заключението: Значимият елемент, който идентифицира наименованието за произход VINHO V. е думата V..

Словният елемент CASA се ползва в търговията като наименование на къща или магазин, в които се предлагат вино, както и за винарна, съгласно представените доказателства по административната преписка и общодостъпни източници. Словните елементи CASA и VINHO имат указателен характер.

След изследване на визуално, фонетично и смислово сходство на по-ранното наименование за произход VINHO V. и регистрираната марка рег.№00108590 CASA V. 1908, се установява, че е налице визуално, фонетично и смислово сходство от средна степен и поради идентичността на стоката „вино“, то може да доведе до объркване (заблуда) на потребителите на стоките, означени с по-ранното наименование за произход VINHO V. и регистрираната марка CASA V. 1908 с рег.№00108590.

Доминиращ елемент в регистрираната марка с рег.№00108590 е словната част Casa V. 1908 като комбинация от букви и цифри и начина на тяхното вертикално подреждане. Отличителен елемент в регистрираната марка с рег.№00108590 е думата V..

Релевантният кръг потребители включва средния потребител на стоката вино. Налице е вероятност за свързване от страна на потребителя на регистрираната марка на заинтересованата страна с наименованието за произход на жалбоподателя и съответно между процесните продукти - вино.

Стоките „алкохолни напитки, с изключение на бира, алкохолни продукти за приготвяне на напитки“ са идентични на продукта с географското означение VINHO V.. Услугата ресторантьорство е сходна на стоката вино, защото в ресторантите се предлага вино.

Експертното заключение е оспорено от процесуалният представител на заинтересованата страна като повърхностно, направено на основата на твърдения, които не са подкрепени с доказателства. Представителят на ответника също оспорва заключението като противоречиво, съдържащо много непроверени данни. В тази връзка съдът е указал на страните че може да поискат допускане на нова експертиза, от която възможност са се отказали и ответника и заинтересованата страна.

Съдът намира, че в някои части заключението е правилно и обосновано, а в други е нелогично, непоследователно и необосновано, поради което не го кредитира изцяло.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на решението, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл.76, ал.8 ЗМГО, а именно председателят на Патентно ведомство.

Спазена е писмената форма. Посочени са фактически и правни основания. Не се установява нарушение на административно-производствените правила. Органът е следвал предвидената в ЗМГО процедура.

Съгласно чл.36, ал.3, т.1 от ЗМГО регистрацията на марка се заличава и когато марката е регистрирана в нарушение на чл.12. При опозиция, подадена от оправомощено съгласно съответното законодателство лице, не се регистрира марка, когато използването ѝ може да бъде забранено на основание на по-ранно регистрирано географско означение /чл.12, ал.8 от ЗМГО/. Фактическият състав на

чл.12, ал.8 от ЗМГО включва следните кумулативни елементи /предпоставки/, подлежащи на доказване от жалбоподателя: съществуването на по-ранно регистрирано географско означение; лицето, подало опозицията, в случая искането за заличаване, да е оправомощено съгласно съответното законодателство да забрани използването на регистрираното географско означение; наличие на основания да се забрани използването на марката във връзка с регистрираното географско означение.

Със събраните по делото доказателства се установяват първите две предпоставки. За стоката „вино“ е регистрирано наименование за произход VINHO V., с дата на регистрация - 24.12.1991г., която е по-ранна от датата на заявяване на процесната марка - 25.04.2019г.. Commissao De Viticultura Da Regiao Dos Vinhos Verdes съгласно националното законодателство на П. е оправомощено лице да забранява непозволеното използване на регистрираното наименование за произход VINHO V.. Това следва от разпоредби в представени преводи на нормативни актове на П.. Административните граници на центровете за винопроизводство в П., сред които е и регионът Vinho V. са посочени в Харта от 18 септември 1908г. за насърчаване на винарството /л.193/. Органът за регулиране на производството на вино в региона - Комисия по лозарство в регион Vinho V. и правомощията му са определени с Указ № 12866/21.12.1926г. на министерството на земеделието /л.190/. Наименованията за произход и географските указания и тяхното администриране по отношение на вино VINHO V. са посочени в разпоредбите на Указ № 668 от 11.08.2010г., според които е утвърдена институция за контрол и сертифициране на лозаро-винарски продукти с наименование за произход VINHO V. л.171/. Конкретните правомощия на тази институция и компетентности са посочени в чл.3 на Регламент на Commissao De Viticultura Da Regiao Dos Vinhos Verdes, според който Комисията е натоварена с популяризирането, защитата, контрола, сертифицирането и използването на наименованията за произход VINHO V. и MINHO /л.159/.

По отношение на третата предпоставка от фактическия състав на чл.12, ал.8 от ЗМГО - наличие на основания да се забрани използването на марката във връзка с регистрираното географско означение, е необходимо да се установи дали процесната регистрация засяга обхвата на закрила на наименованието за произход. Наименованието за произход VINHO V. е регистрирано съгласно Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 /Регламент, Регламент (ЕС) № 1308/2013/. Съгласно чл.103, §2 от Регламента защитено наименование за произход и защитено географско указание, както и виното, използващо това защитено наименование в съответствие със спецификацията на продукта, се ползват с правна закрила срещу: б.“а“ всяка пряка или непряка търговска употреба на това защитено наименование, включително за продукти, използвани като съставки: i) от сходни продукти, за които не е спазена спецификацията на продукта на защитеното наименование; или ii) доколкото при такава употреба се експлоатира, отслабва или размива

репутацията на наименованието за произход или географското указание; б) всякаква неправилна употреба, имитация или наподобяване дори ако е посочен истинският произход на продукта или услугата или ако защитеното наименование е преведено, транскрибирано, транслитерирано или придружено от израз като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда във“, „имитация“, „аромат“, „като“ или други подобни изрази, включително когато тези продукти са използвани като съставки.

При пряката употреба географското означение е поставено директно върху стоката или върху опаковката ѝ, а при непряката употреба присъства само в допълващи маркетинга или дистрибуцията му материали и дейности - реклама, брошури и други подобни. В случая общо визуално съвпадение между марката и защитеното наименование не е налице. Нито един от компонентите на марката не възпроизвежда наименованието за произход в неговата цялост. Визуално марката се възприема като комбинация от отделни думи, цифри, графични и фигуративни елементи, а защитеното наименование като словесен израз от две думи. Различават се поредицата от букви, дължината на израза и структурата на елементите. В марката има и графични и фигуративни елементи, каквито в защитеното наименование не се установяват. Словесните и цифрови елементи на марката са подредени един под друг, а фигуративните елементи странично на колоната от знаци. Двете думи описващи наименованието за произход са на един ред, една до друго, с минимално разстояние между тях. Единствено съпадащи в марката и в наименованието за произход са думите V., разположени съответно в колона от знаци за марката и на ред в комбинация с друга дума за наименованието за произход, различаващи се освен по разположение и по размер и използван шрифт за изписване. Съществено значение за несходното визуално оформление имат и фигуративните елементи. Предвид изложеното съдът приема, че процесната марка има за доминиращ елемент цялото съчетание от букви, цифри и фигуративни елементи, а не само думата V.. Наличието на други отличителни елементи, които водят до различно общо впечатление от двата знака обосновава извод, че вероятност от объркване на потребителите няма.

Установява се и разлика при изговаряне на марката и наименованието за произход. Произносимите елементи на марката звуково се възпроизвеждат като „Каза В. хиляда деветстотин и осма“, а наименованието за произход се произнася като „Вино В.“, тоест налице е разлика.

Използваните в марката и в наименованието за произход думи: casa vinho и verde в превод от италиански, испански и португалски езици на

български език означават съответно къща, вино и зелено/а /с-ка в българо-италиански, българо-испански и българо-португалски речници/. Следователно потребителите, на които е известен превода на думите casa и vinho няма да осмислят марката като Винарна за вино V., както твърди жалбоподателя.

Къща и вино са съществителни имена, а зелено и зелена са прилагателни имена. В българския език прилагателните имена са част на речта, която означава признак, качество или свойство на предметите и функционира като определение на някое съществително име. Предвид ролята на прилагателните имена следва да се приеме, че думите зелена и зелено поясняват съществителните имена къща и вино и по този начин ги отличават от други къщи и вина. А наличието на конкретна година при изписването на марката допълва представата за къща в зелено от 1908г. Посланието от наименованието за произход се свежда до вино зелено или зелено вино, което е различно от посланието от марката, поради което не може да се приеме, че общият елемент в марката и в наименованието за произход има съществено значение.

В тази връзка съдът не кредитира заключението на вещото лице, според което е налице визуално, фонетично и смислово сходство от средна степен между наименованието за произход VINNO V. и регистрираната марка per.№00108590 CASA V. 1908.

Изложеното сочи, че твърденията на жалбоподателя за пряко или непряко използване от марката на наименованието за произход са неоснователни. Дори да се приеме, че марката може да предизвика асоциация със защитеното географско означение или със съответния географски район след като не е налице използване на географското означение по идентичен, визуален и фонетично сходен начин в марката не може да се обоснове пряка или непряка употреба на защитеното наименование.

Съгласно чл.103, §2, б.“б“ от Регламента регистрираното наименование за произход се защитава срещу всяка злоупотреба, имитация или позоваване. Злоупотреба ще е налице, когато процесната марка сочи неверни данни за географския произход на стоките като предпоставка за възникване на полза от връзката, която ще се породи между тези стоки и качеството на продуктите с регистрираното географско означение. След като прилагателното име зелена пояснява съществителното име къща не би могло потребителите да приемат марката CASA V. 1908 като информация за географски произход на стоките и услугите, за които е регистрирана. Отново изхождайки от ролята на прилагателното име следва да се приеме, че използваната дума в марката и в наименованието

за произход – „verde“ няма да бъде възприемана отделно, самостоятелно, сама за себе си, а в съчетание със съответното съществително име – CASA и VINO и тъй като има второстепенна роля /пояснителна/ вниманието ще е насочено към предметите – къща и вино, респ. марката няма да предизвика директна представа за продуктите по отношение, на които е регистрирано географското означение. От друга страна съществителното име „къща“ не може да се идентифицира като наименование за произход, а годината „1908“ най-вероятно ще се приеме от потребителя като година от която съществува „зелената къща“, а не като информация за утвърждаване на регион в П., в който се произвежда конкретен вид вино. Затова не може да се приеме, че поради имитация или позоваване следва да се защити наименованието за произход.

Изложеното сочи, че третата предпоставка от фактическия състав на чл.12, ал.8 от ЗМГО не е налице, респ. не са изпълнени условията за заличаване на марката предвид разпоредбата на чл.36, ал.3, т.1 от ЗМГО. Основания за отмяна на оспорения акт не се установиха. Жалбата е неоснователна.

Предвид изложеното основателни са претенциите на ответника и заинтересованата страна за присъждане на разноски. В полза на ответника жалбоподателят следва да заплати сумата 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение, а в полза на заинтересованата страна сумата 3100,00 лв., разноски за адвокатско възнаграждение. Възражение срещу размера на адвокатския хонорар не е направено.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на адв. Е. Б.-М., упълномощен представител на Commissao De Viticultura Da Regiao Dos Vihnos Verdes, с адрес: rua da Restauracao, П. срещу Решение № РС-153-1/11.11.2022г. на председателя на Патентното ведомство на Република България.

ОСЪЖДА Commissao De Viticultura Da Regiao Dos Vihnos Verdes, с адрес: rua da Restauracao, П. да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата 100,00 лв., разноски по делото.

ОСЪЖДА Commissao De Viticultura Da Regiao Dos Vihnos Verdes, с адрес: rua da Restauracao, П. да заплати на „Саут Пойнт“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] сумата 3100,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: